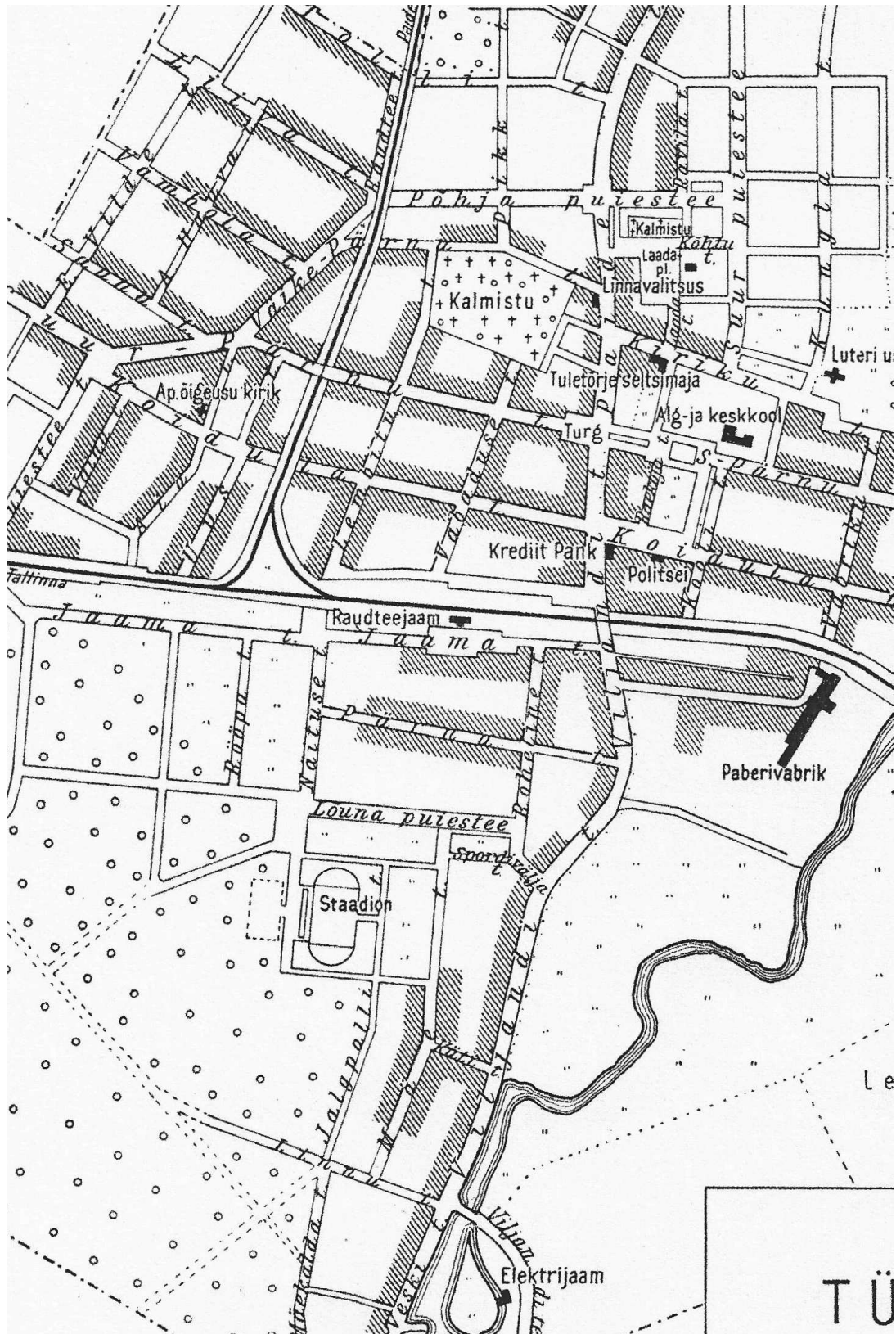
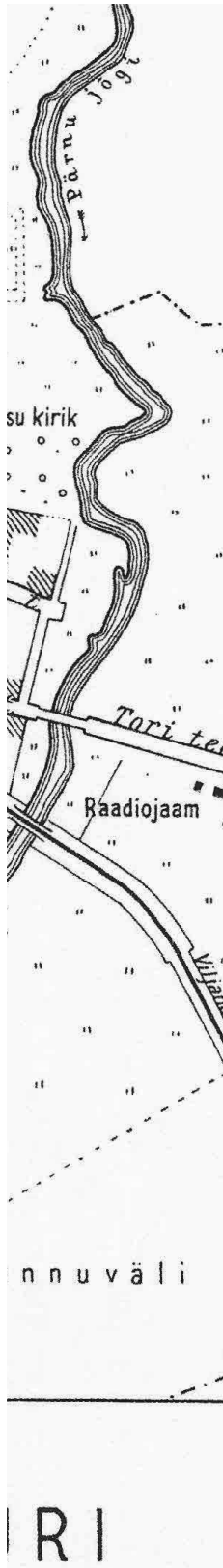

TIINA TAMMAN

PÄRANDUS

TIINA TAMMAN
PÄRANDUS

Romaan

Toimetanud Lea Arme
Kujundanud Angelika Schneider

© Tiina Tamman
© Kirjastus Tänapäev, 2018

ISBN 978-9949-85-413-4
www.tnp.ee
Trükitud AS Pakett trükikojas

PÜHENDATUD
TÜRI LINNA
PRAEGUSTELE JA
ENDISTELE ELANIKELE

PROLOOG

TÜRI, 1996

Uudis Erika Kurvitsa värskest pärandusest levis Türil kullutuleks ning sai üleöö kohaliku rahva jaoks kõige kuumemaks teemaks, ehkki keegi ei teadnud öelda, kust jutt alguse sai. Samas ei kaheldud aga selle õigsuses. Rahareform oli inimesed vara suhtes tundlikuks teinud. Paljudel läksid kirstu ja matuste jaoks kogutud rublad reformi käigus kaotsi ja inimesed tundsid ränka pettumust, kuigi sellesse oli segatud ka kuigipalju rõõmu uute ja ilusate kroonide üle. Neid oli veel praegugi ilmatuma uhke vaadata ja näpuga katsuda. Oleks neid vaid rohkem olnud – aga nad libisesid uskumatu kiirusega käest! Siin ja seal oli antud töotusi uusi rahatähti kõrgelt austada ja mitte kunagi kokku murda. Vähesed said sellest lubadusest kinni pidada, ent kroone koheldi siiski austuse ja lugupidamisega.

Nüüd aga eristus Erika Kurvits ühtäkki üldisest massist. Teati rääkida lausa miljonist kroonist, mis ta olevat päranduseks saanud. Sellise summa mõistmine käis kohalikul rahval üle jõu, see tekitas iselaadi aukartust ning sundis tänaval juhuslikult kohtunud inimesi sosinal asja arutama. Arutati

poes, postkontoris, isegi saunalaval. Alles oli Erika olnud tavaline õpetaja, kellele ei pööratud erilist tähelepanu, aga nüüd oli põhjust tuua lagedale kõik, mis temast teati, kaasa arvatud kõik nende perega seotud arusaamatud või kahtlasevõitu asjaolud. Rahvas soovis sellisest pärandusest aru saada.

Keelt sügati näiteks sellegi üle, et Erika abikaasa Valter Kurvits jäi napilt pärandusest ilma. Paarkümmend aastat Erikast vanem Kurvits oli pärast pensionile jäämist olnud kehva tervisega. Mis tervisehädad tal olid, seda keegi täpselt ei teadnud. Ühed rääkisid, et midagi südamega, teised nimetasid maksakahjustusi. Mees oli olnud ka kõva viinavõtja.

Kui Erika ei olnud linnas seni erilist tähelepanu äratanud, siis Valterit tegelikult ei sallitud. Peamiselt muidugi tema töö pärast – ta oli aastaid olnud Türi miilitsaülem, mis eeldas teadagi julgeolekutausta ja parteisse kuulumist. Lisaks sellele oli mees aga ka ülbe ja ennast täis, läks isegi tööle autoga, ehkki kodunt oli miilitsajaoskonda vaid sadakond meetrit. Uue iseseisvuse ajal levisid jutud sellestki, et Kurvits oli omal ajal osalenud Türi Vabadussõja monumendi hävitamisel. Kellelgi teati olevat selle kohta täpne informatsioon. Surnutest küll halba ei räägita, ent kellelgi polnud Kurvitsa kohta tegelikult ka head sõna öelda. Teda oli aastaid karde- tud ja sellepärast ka välditud, nii et tema surm oli paljudele teatud kergenduseks.

Isa varjus – või tema kaitsva tiiva all – oli ilusaks tüdrukuks sirgunud Anna Kurvits, kes käis nüüd keskkooli viimases klassis. Välise iluga ei saanud kiidelda ei tema ema

ega isa: Erikal olid karmid mustad juuksed ja päikese käes paistis tema ülahuule kohal olevat midagi vuntside sarnast – õpilased kutsusidki teda Vuntsiks –, isa Valter oli kogukas, lihava näo ja hõredate juustega. Noor Anna oli aga kaunilt vormitud ning tema juuksed olid paksud ja blondid...

Türi elanikud murdsid pead, kas ootamatu pärandus ei kuulu tegelikult hoopis Annale. Miks üldse räägiti, et päranduse saaja on Erika? Keegi tõstatas isegi küsimuse, kas Anna ongi üldse Kurvitsa laps. Ta erines niivõrd oma emast ja isast, et võis vabalt olla lapsendatud.

Rahuldavat seletust pärandusega seotud küsimusele ei leitud. Keegi oli linnavalitsuses käies kuulnud, et Erikal olla Inglismaal onu, keegi rääkis välismaisest vanatädist, aga üldiselt osati vaid õlgu kehitada. Postkontoris teati, et Erikale ei tulnud välismaalt kirju ega pakke ning ta ise ei kirjutanud välismaistel aadressidel. Pealegi näis Valter Kurvitsa seotus julgeolekuga välistavat võimaluse, et perekonnal oli välismaal sugulasi. Kust ja kellelt see pärandus siis pärit on?

Rahvas arutas pikalt ja mõnuga, kas ka Valter Kurvitsale oleks tulnud selline pärandus üllatusena ja kuidas ta oleks uudisele reageerinud. Selle üle kõhistati naerdagi. Ei juhtu ju iga päev, et julgeolekumees saab uhke päranduse, ent vikati-meis jätab ta sellest ilma!

Erikat ennast oli Türi vahel ikka näha, ent keegi polnud nii julge, et küsima minna. Ta ei olnud ka välimuselt sõbraliiku olemisega – tal oli juba selline suu, mis tavatses tõmbuda karmiks kriipsuks. Nii nagu teistelegi kooliõpetajatele, öeldi ka talle tänaval lugupidavalt tere. Temagi sisseoste, küll Kon-

sumist, küll apteegist, arutati ja arvustati, nii nagu teistegi õpetajate omi.

Samas vaevast tervet Türi linna põletav uudishimu. Ja lihtne inimlik kadedus.